

Posudek bakalářské práce Věry Sušické "Raný neolit ve středních Čechách se zřetelem na lokalitu Praha-Krč", 120 stran včetně literatury, 6 tabulek a 7 obr., FF UK Praha 2007.

Autorka se v bakalářské práci zabývá doklady pobytu člověka na raně eneolitické lokalitě v Praze-Krči s ohledem na středočeský kontext a širší chronologický rámec získaných archeologických pramenů.

V počátečním oddíle se věnuje celkové problematice raného eneolitu a jeho nejednoznačného a často protichůdného odrazu v koncepcích jednotlivých badatelů, kteří se tímto obdobím zevrubněji zabývali. Je chvályhodné, že vzhledem ke značné kulturní příbuznosti mezi prostředím českým a jihoněmeckým, resp. obecně západním, je kromě prací českých autorů věnována pozornost i představám archeologů zahraničních (např. J. Lichardus, J. Lüning). Kupř. materiální projev českých postjordanovských skupin a schussenriedské kultury jihozápadního Německa je velmi podobný, ne-li totožný; otázka michelsberské kultury, rovněž západní provenience, je pro vyznění raného eneolitu klíčová, byť na formu její přítomnosti v Čechách panují diametrálně odlišné názory. Snahu vidět českou problematiku v širším kulturním kontextu tedy lze jen ocenit.

Ve třetím oddíle je představen v mezích možností kritický soupis raně eneolitických lokalit sestavený z údajů elektronické databáze ArÚ, konfrontované s literaturou a jednotlivými písemnými záznamy. Přestože autorka v mnoha případech odstranila zjevné duplicity údajů, je počet lokalit překvapivě vysoký (viz mapy str. 69-73). Vzhledem k tomu, že pisatelka získaná data dále neanalyzuje, bylo by vhodnější zařazení soupisu až na konci práce jako doplněk náleзовého pozadí vlastní práce. Nutno ovšem podotknout, že jakýkoli rozbor, jak poznamenáno (str. 324), by vlastně měl smysl až po důkladné revizi vlastního materiálu, neboť věrohodnost kulturního určení shromážděných údajů je v mnoha případech sporná.

V posledním oddíle se zabývá zpracováním raně eneolitického materiálu z Prahy-Krče. Zde prokázala, že je schopna jej dokumentovat, odpovídajícím způsobem třídit, základním způsobem jej vyhodnotit a rámcově se vypořádat s osídlovou problematikou datování sídlištních objektů na polykulturním sídlišti, tj. problematikou intruzí, později zanášených depresí starších objektů atp.

Práce bohužel trpí spoustou jazykových neobratností a stylistických nedokonalostí, časté jsou překlepy a prohřešky proti pravopisu. Kupř. na straně 105 je jednoduchý fakt, že raně eneolitický žlábek porušoval neolitický rondel a že je tudíž jednoznačně mladší, formulován natolik nejednoznačně, že se toto základní sdělení prakticky vytrácí. Věta "Ohrazování sídlištních poloh není z eneolitu vůbec známé" na začátku posledního odstavce na téže straně měla asi znít "Ohrazování sídlištních poloh systémem přerušovaných příkopů není z neolitu vůbec známé" - neolitická sídliště pochopitelně ohrazována byla (namátkou Vedrovice či Pavlov na Moravě), o eneolitu pochopitelně nemluvě. Je nanejvýš potřebné, aby autorka formě písemného sdělení v budoucnu věnovala maximální pozornost, neboť zajímavá pozorování a dobré nápady by byly výše uvedenou formou jazykové prezentace okamžitě diskvalifikovány.

Z předložené práce je patrné velké množství energie, kterou autorka tématu věnovala, od úvodních kapitol přes popis nálezů a jejich vlastní kresebnou a fotografickou dokumentaci. Je zřejmé, že se v problematice raného eneolitu v zásadě orientuje a je schopna zařazovat nálezy do správného kontextu. Nejen proto práci **d o p o r u č u j i** k obhájení.

V Praze dne 10.5. 2007

PhDr. Miroslav Dobeš

